

Den Biskopperne ved Reskript af 20. Februar 1750, jfr. Kancelli-Skrivelse af 8. Juli 1820, tillagte Ret til at mulkttere Præster, hvis Kirkebøger ikke holdes i tilbørlig Orden, bortfalder.

Bøderne tilfalde Sognets frie kirkelige Fattigpleje.

§ 9.

For Medlemmer af det mosaiske Trossamfund i København gælder fremdeles Anordning af 29. Marts 1814 §§ 12 og 13 med dertil sig sluttende Bestemmelser. Protokolføreren sender inden en Uge efter Anmeldelsen en Udskrift af Protokollen til Præsten i det Sogn, i hvilket henholdsvis Barnet er født, Dødsfaldet indtruffet og Bruden før Ægteskabet havde hjemme; i Kirkebøgerne sker saa Tilførslen uden Nummer.

§ 10.

De i Forordning om Daaben af 30. Maj 1828 §§ 9, 10, 11 og 13, Lov om Løsning af Sognebaandet af 4. April 1855 §§ 3 og 4 samt Lov om Valgmændigheder af 15. Maj 1903 § 18 givne Regler om Anmeldelser til Kirkebøgerne ophæves, for saa vidt de stride imod denne Lov.

Ligeledes ophæves Bestemmelsen i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892 § 3 om, at Anmeldelsen af Dødsfaldet, naar Ligbrænding skal finde Sted, skal foregaa til Kirkebogen paa det Sted, hvor den afdøde boede.

§ 11.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1913.

Goos.

Jørgen Berthelsen.